

Religie of Christus

Dr. (medicus) M.R. De Haan (1891-1965) Stichter Radio Bible Class Ministries,
uit “Religie of Christus”

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Overzetting en plaatjes door M.V. Update 5-8-2023 (+ plaatjes).

De christelijke godsdienst is geen religie zonder meer, het is een levende godsdienst. Een religie bestaat uit een aantal dode vormen, regels en ceremoniën. Er zijn talrijke religies, en hun aantal neemt steeds toe, terwijl de christelijke godsdienst geheel alleen en op zichzelf staat. De christelijke godsdienst heeft de bijzondere eigenschap één Stichter en Hoofd te hebben, Die leeft. Want onze zaligheid is in Jezus Christus, Die als levende en verheerlijkte Heiland aan Gods rechterhand gezeten is. Men gebruikt het woord religie heden ten dage zeer lichtvaardig alsof het ook de christelijke godsdienst inhoudt. Als wij echter de enige bron van inlichting, namelijk de Bijbel, raadplegen, vinden wij geen grond voor zulk een vergelijking. De Christelijke godsdienst is veel meer dan een religie, het is een levenswijze, terwijl religie slechts uit dode werken en vormen bestaat.

Religie leert “door de werken”; de christelijke godsdienst leert “door het geloof”. Dit onderscheid komt door de gehele Heilige Schrift duidelijk naar voren. Nicodémus, die ‘s nachts tot Jezus kwam, was een zeer religieus man. Jezus zei echter tot hem: “U moet opnieuw geboren worden” (Johannes 3:7). Paulus was, vóór zijn bekering zeer religieus, zoals hij voor Agrippa getuigde met de woorden:

“Welnu, mijn leven van mijn jeugd af aan, zoals dat van het begin af aan onder mijn volk in Jeruzalem geweest is, is bij al de Joden bekend. Zij weten van mij vanuit het verleden – als zij het maar wilden getuigen! – dat ik geleefd heb volgens de meest nauwgezette richting binnen onze godsdienst [= religie; KJV: religion], namelijk als Farizeeër” (Handelingen 26:4-5).

Paulus wist wat religie was, meer dan alle anderen, maar hij werd niet bekeerd totdat hij de Zaligmaker op de weg naar Damascus ontmoette.

Religie alleen kan ons niet zalig maken. De Babyloniërs van eertijds kenden religie; de Grieken hadden hun religie; het volk in de dagen van Jezus en Paulus was religieus, maar zij hadden het evangelie nodig. En vandaag zijn er, zelfs in christelijke landen, miljoenen en nog eens miljoenen mensen die wèl religie, maar niet de minste kennis van de zaligheid hebben.

Iemand heeft eens gezegd: “Christus kwam om het mensdom van twee dingen te verlossen, namelijk van zonde en van religie. Het is verreweg het moeilijkst om religieuze mensen hiervan te overtuigen, daar zij menen dat zij vanwege hun religie geen Zaligmaker nodig hebben”.

Het woord “religie” (HSV: godsdienst; KJV: religion) wordt in de Nieuwe Testament (HSV) slechts zesmaal gebruikt, en het woord “godsdienstig” slechts tweemaal. In ieder geval staat het in verband met werken, ceremoniën en vormendienst, maar niet met geloof. In de Schrift

**Christus is
mijn REDDER
Niet
mijn RELIGIE!**

wordt meestal het woord “threskeia” gebruikt, hetwelk ceremoniële eredienst betekent. Het woord “threskeia” komt van het woord “threskos”, wat weer van de wortel “throseho” is afgeleid. Dit betekent in het Grieks “beangst, bekommerd en verontrust zijn”. Als men dus het woord religie vanaf zijn wortel nagaat, betekent het een ceremoniële eredienst, die door angst en nood ingegeven wordt. Dat is ook de betekenis van religie wanneer het in de Heilige Schrift genoemd wordt. Wat een verschil met de boodschap van verlossing, die vrede, vreugde, geluk, zekerheid en hoop in het hart brengt. Vraag iemand, die religieus is, of hij behouden is, en hij zal antwoorden: “Ik hoop het”. Vraag hetzelfde aan iemand, die bekeerd is, en hij zal antwoorden: “Maar ik schaam mij niet, want ik weet Wie ik geloofd heb, en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot die dag” (2 Timotheüs 1:12).

Jakobus spreekt van een religie, die hij zuiver en onbevlekt noemt en die met goede werken gepaard gaat. Dit is de enige plaats in de Schrift, waar over religie gunstig gesproken wordt (Jakobus 1:27) en verder wordt religie met louter holle, lege vormelijkheid vergeleken. De vijand tracht het mensdom te bedriegen door wèl religieus, maar niet wedergeboren te zijn. Hij tracht hen ervan te overtuigen, dat zij met hun eigen werken tevreden kunnen zijn en geen Zaligmaker nodig hebben. Mag ik u hier de vraag stellen: “Is uw religie u voldoende? Bent u met uw religie tevreden? Geeft uw religie u vrede en vreugde?” Indien u Christus aanneemt, zal Hij u dit alles schenken zonder enige verdienste of werken uwerzijds.

Er zijn twee evangeliën in de wereld – een evangelie van werken en een evangelie van geloof. Gods Woord zegt, dat de zaligheid volbracht is; de duivel zegt, dat wij onze zaligheid volbrengen moeten. De bijbel bevat talrijke voorbeelden van beide. Wij vinden een treffend voorbeeld hiervan in het geval van onze eerste ouders. Wij lezen dat, nadat zij gezondigd hadden:

“Toen werden de ogen van beiden geopend en zij merkten dat zij naakt waren” (Genesis 3:7)

Zodra zij gezondigd hadden, werden zij gewaar, dat zij de bedekking van onschuld en de beschuttende kleding van hun zondeloosheid verloren hadden. In plaats van zich echter tot God te wenden, keerden zij zich tot religie – tot eigen werken – en wij lezen de tragische geschiedenis:

“Zij vlochten vijgenbladeren samen en maakten voor zichzelf schorten” (Genesis 3:7).

In plaats van God om vergeving en genade te smeken, trachtten zij zichzelf te redden en hun zonde door het werk van hun eigen handen te bedekken. Deze daad van onze eerste ouders is en wordt door al hun nakomelingen overgenomen. De mens weet en voelt instinctief, dat hij naakt is en een bedekking nodig heeft. Daar hij echter door de zonde ontdaan en verblind is, spant hij zich in om zelf een bedekking te maken. Elke religie, die de wereld ooit gekend heeft, is een stilzwijgend bewijs van het feit, dat het mensdom ergens naar zoekt, dat hem geschikt zal maken om voor zijn Schepper te verschijnen. De mens is ongeneeslijk religieus. Elk mens, waar hij zich ook bevindt, is zich bewust van een hogere macht. Alleen de dwaas zegt in zijn hart: “Er is geen God”. Niet alleen voelt de mens, dat er een Rechter is, Die hem ziet, maar hij weet ook dat hij schuldig en bevlekt is, en hij tracht zijn beschuldigend geweten tot rust te brengen. Dus tracht hij door zijn eigen religieuze werken en offers verzoening te vinden.

Dit rusteloos vlechten van vijgenbladeren beperkt zich echter niet alleen tot de heidenen, doch is ook de oorzaak van het ontstaan van steeds meer religies en ceremoniën in de zogenaamde ontwikkelde landen. Ongetwijfeld bedoelen zij het goed, en in plaats van hen te veroordelen of te ontmoedigen, willen wij hen een betere weg wijzen. Adam en Eva waren wel religieus en bedoelden het ongetwijfeld goed, maar hun schorten van vijgenbladeren waren niet afdoende. De vijgenbladeren konden slechts de zonde bedekken, doch konden de zonde niet wegnemen, noch vrede in hun hart brengen. Toen God in de hof tot hen kwam, verscholen zij zich, en trachtten zij zich in hun angst voor God te verbergen. Hun religie was nutteloos; zij hadden iets anders nodig, en God staat nu gereed om hen te openbaren wat dit is.

De hele geschiedenis is in één korte tekst samengevat, waaraan maar al te vaak geen aandacht wordt geschonken. Wij lezen:

“En Jahweh God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van huiden en kleetde hen daarmee” (Genesis 3:21).

Vijgenblaren zijn niet afdoende. Dus komt God en onthult een andere, en de éniige bevrijdende weg. Deze korte tekst leert ons drie dingen:

Ten eerste: Verlossing is het werk van God en niet van mensen. God voorzag Zich van een offer. Ten tweede: Dit offer vergt de dood van een onschuldige plaatsvervanger; en ten derde: er moet bloed vergoten worden. God eist dit - dit alles en niets minder. Een offer, dat niet aan deze drie eisen voldoet, kan geen verzoening teweeg brengen. Dit zien wij eveneens in het geval van Kaïn en Abel. Wij vinden het in het Paaslam. Wij zien het in de offeranden, die Israël op de berg Moria bracht. Wij vinden het in al de offeranden van Israëls godsdienstige ceremoniën, in de brandoffers, de vredeoffers, de zond- en schuldoffers, en eindelijk zendt God Hem, naar Wie al deze heenwezen, de Heer Jezus Christus zelf, het volmaakt heilige Lam Gods, en toen Hij kwam, voldeed Hij aan al deze drie eisen.

1. Hij was Gods geschenk. De werken van mensen konden niet voldoen. *“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:16).* Hij was Gods geschenk.

2. Het moest door de dood van een onschuldige plaatsvervanger geschieden, en Christus voldeed aan deze eis, daar Hij onschuldig was. In Hem werd geen misdaad gevonden. Hij, die geen zonde kende, werd zonde voor ons gemaakt. Hij droeg onze zonden in Zijn eigen lichaam op het hout. Petrus zegt van Hem:

“... Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is” (1 Petrus 2:22).

3. Het bloed van een onschuldige plaatsvervanger moest daarvoor vergoten worden. Christus heeft Zijn bloed vergoten en gegeven, opdat wij vrij zouden uitgaan. Petrus zegt:

“... dat u niet met vergankelijke dingen, zilver of goud, vrijgekocht bent van uw zinloze levenswandel, die u door de vaders overgeleverd is, maar met het kostbaar bloed van Christus, als van een smetteloos en onbevlekt Lam” (1 Petrus 1:18-19).

Dat vers in Genesis 3:21 betreffende het eerste offer waarmee God de naaktheid van onze eerste ouders bedekte, was slechts een beeld en afschaduwing van de komende Zaligmaker, de Heer Jezus Christus. Toen Johannes de Doper Hem zag, riep hij uit: *“Zie, het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt”*. En de engel zei tot Maria: *“u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken [= redden] van hun zonden” (Mattheüs 1:21).*

In het begin, in de hof van Eden, openbaarde God de éne en éniige weg tot zaligheid, en die weg is nog nooit veranderd en kan ook nooit veranderd worden. Alle andere wegen zijn bedrog en dwaalsporen. Jezus verzekerde ons dat degene, die op een andere plaats inklimt, een dief en een rover is, en Paulus zegt, dat indien iemand een ander evangelie predikt, die zij vervloekt.

U ziet dus dat er slechts twee wegen zijn, de weg van de mensen en de weg van God. De weg van de mensen is de religieuze weg; Gods weg is de eenvoudige weg van de genade. De weg van de mensen is die van eigen goede werken; Gods weg is de weg van het offer en het bloed van het Lam, door het geloof. De weg van de mensen is uiterlijke vroomheid; Gods weg is geloven. *“Er is soms een weg die iemand recht schijnt, maar het einde ervan zijn wegen van de dood” (Spreuken 14:12).* Jezus zei echter:

“Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij” (Johannes 14:6).

Mag ik u hier nu vragen: *“Bent u religieus of bent u gered?”* Indien u slechts religie kent en nog niet weet van het bloed van Christus, dan, mijn vriend, bent u nog in uw zonden.

God roept u heden om op Zijn vraag te antwoorden. Toen Adam zich in de hof verschool, kwam God en riep hem: *“En Jahweh God riep Adam en zei tegen hem: Waar bent u?”* En Adam kwam tevoorschijn in zijn armzalige schort van vijgenbladeren, terwijl hij nog even schuldig en verloren was als tevoren. Mijn vriend, waarop bouwt u uw hoop om behouden te worden en naar de hemel te gaan? Stel uzelf de vraag, of laat mij u vragen: Bent u er zeker van, dat u naar de hemel gaat? Bent u gered? O, ik hoor iemand zeggen: *“Ik leid een goed leven en doe mijn best”*. Luister, mijn vriend, vijgenbladeren, niets anders dan vijgenbladeren; want God zegt: *“Er is niemand rechtvaardig, ook*

niet één” (Romeinen 3:10). Weer een ander zegt: “Ik kan de Bijbel niet begrijpen”. Vijgenbladeren, mijn vriend, God vraagt u om te geloven, en niet in de eerste plaats om te begrijpen.

Wij zullen nooit ten volle begrijpen dat God Zijn heilige en geliefde Zoon kon geven om te sterven voor gewiekste zondaars zoals wij. U zegt: “Maar, ik voel mij niet verlost”. Neen, maar de zaligheid bestaat niet in het voelen, maar in geloven. Uw gevoelens veranderen bij de dag, maar Gods beloften blijven altijd dezelfde. Hij zegt: “Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren” (1 Johannes 5:1). U kunt het van mij aannemen, vertrouwen op Christus, en het gevoel komt wel. Als u maar weet, dat u verloren bent en dat u een Heiland nodig hebt. Kom dan tot Hem en vertrouw Hem. Werp uw eigengerechtigheid weg en vlucht in de schuilplaats van Zijn dierbaar bloed.

Lees ook:

- “Geen religie maar Christus”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Religie.pdf>
- “Doen of Gedaan?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/DOE-of-GEDAAN.pdf>
- “Vergelijkingstabel”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/religieChristendom.pdf>

**GEEN RELIGIE
MAAR
CHRISTUS**

Hij is voor mij:

MIJN LEVEN (Fil 1:21; Kol 3:4)
WIJSHEID VAN GOD (1Kor 1:30; Kol 2:2-3)
GERECHTIGHEID (1Kor 1:30; Rom 10:1-4; 2Kor 5:21)
HEILIGING (1Kor 1:30; 2Thes 2:13)
VERLOSSING (1Kor 1:30; Rom 3:24; Efez 1:7; Ko 1:14)

Religie en Christendom samengevat

Religie	Christendom
De mens vertrouwt op zijn eigen goede werken (in strijd met Romeinen 4:5; 11:6; Galaten 6:14; Titus 3:5) om uit eigen verdienste in de hemel te komen.	De mens 1° vertrouwt op het kruiswerk van de Heer Jezus om gered te worden (Romeinen 4:5; 11:6; Galaten 6:14; Titus 3:5), en 2° wandelt in goede werken die God van tevoren bereid heeft om daarin te wandelen (Efeziërs 2:8-10).

Het grote verschil!